

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 476/2025
10.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Олгице Батић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сомбору Кппд 3/23 од 18.12.2024.године и Кв.бр.1/25 од 09.01.2025.године, у седници већа одржаној дана 10.04.2025. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Олгице Батић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Сомбору Кппд 3/23 од 18.12.2024.године и Кв.бр.1/25 од 09.01.2025.године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Сомбору Кппд 3/23 од 18.12.2024.године одбијен је као неоснован предлог браниоца осумњичене АА, адвоката Олгице Батић од 30.11.2024.године, да се према осумњиченој укине мера смештаја у здравствену установу, која је у сврху медицинског вештачења према осумњиченој одређена решењем Основног суда у Сомбору Кппд 3/23 од 11.01.2023.године.

Решењем Основног суда у Сомбору Кв.бр.1/25 од 09.01.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца осумњичене АА, адвоката Олгице Батић изјављена дана 27.12.2024.године и потврђено решење Основног суда у Сомбору Кппд 3/23 од 18.12.2024.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљене АА, адвокат Олгица Батић, због повреде закона из члана 74.став 7., 438. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и укине побијана решења.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен и да нема законом прописан садржај, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети ако је правоснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу, повређена одредба кривичног поступка и то прописана чланом 485. став 4. ЗКП или ако је на чињенично стање утврђено у правоснажној одлуци погрешно примењен закон. Право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости због повреде ЗКП је ограничено таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом (члан 485. став 4. ЗКП) те се захтев може поднети због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА, адвокат Олгица Батић у захтеву за заштиту законитости истиче да су се побијана решења заснивала на доказу на коме се по одредбама закона нису могла заснивати и то на извештају Центра за социјални рад у Сомбору број 021.561.72-5821/22 од 15.07.2022.године, на основу кога је и предложена мера смештаја окривљене у здравствену установу у сврху медицинског вештачења коју је донео Основни суд у Сомбору решењем Кппд 3/23 од 11.01.2023.године, па је самим тим повређено и право окривљене на одбрану из члана 74. став 7. ЗКП. Свој став бранилац образлаже наводима да запослена у наведеном Центру, која је сачинила извештај, ББ у тренутку сачињавања извештаја није имала својство социјалног радника, а што је потврђено дописом Коморе социјалног рада. По оцени браниоца, закључци изнети у побијаним решењима да чињеница да лице које не поседује лиценцу за обављање стручних послова у социјалној заштити није од утицаја на законитост побијаних решења, као и да је радница Центра за социјални рад ББ имала непосредан контакт са осумњиченом, а да сам центар представља овлашћену институцију и да је извештај потписан и од стране директора те установе су у потпуности неосновани из разлога што лице које није овлашћено за обављање послова из области социјалне заштите не може ни поседовати лиценцу, нити бити потписник извештаја као социјални радник, нити опсервирати друга лица па самим тим ни давати предлоге за доношење мере смештаја у здравствену установу.

По оцени Врховног суда, иако бранилац формално указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење

захтева за заштиту законитости, бранилац суштински оспорава утврђено чињенично стање односно повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним решењима и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Притом, одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је прописано да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји уколико се пресуда заснива на доказу на ком се по одредбама овог законика не може заснивати, док се у конкретном случају захтевом за заштиту законитости не побија пресуда, већ решења којим је одбијен захтев да се према окривљеној укине мере мера смештаја у здравствену установу.

Како повреда одредбе члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене АА, адвоката Олгице Батић у овом делу оценио недозвољеним.

У осталом делу захтева бранилац окривљене је означио повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се повреда закона састоји, односно не наводи како је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежног органа. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овог суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Олгице Батић, у овом делу нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овога решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић